

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์

เทศบาลตำบลบึงเจริญ

ส่วนที่ ๓
ยุทธศาสตร์เทศบาลตำบลบึงเจริญ

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

- ๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ
- ๓) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- ๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- ๕) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ
- ๖) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ
- ๗) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ
- ๘) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- ๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น ส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน และพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าและได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคเพิ่มขึ้น
- ๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ ภาคเกษตร ได้แก่ เสริมสร้างฐานการผลิตการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร พัฒนาลินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขัน และส่งเสริมเกษตรกร รายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง ภาคอุตสาหกรรม พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ได้แก่ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูง สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทย และพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคต เป็นต้น และภาคบริการ พัฒนายกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว ผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ และส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ
- ๓) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย พัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงานเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พัฒนาวิสาทักษะขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ยกย่องศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร
- ๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดยพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญของประเทศ และพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศ
- ๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการวิจัยและพัฒนา

๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศใน อนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ส่งเสริม ความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน อาหาร สิ่งแวดล้อม และการ บริหารจัดการภัยพิบัติ ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและสร้างความสมดุล ของความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของ ไทยในองค์การระหว่างประเทศในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค สนับสนุนการเปิด การค้าเสรี และสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศต่อส่วนต่างๆ และสาธารณชนไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพคน

๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยพัฒนาเริ่ม ตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต

๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้ มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง

๓) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

๔) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็ง ของชุมชน

๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑) การจัดระบบอนุรักษ์ พื้่นฟูและป้องกันการทลายทรัพยากรธรรมชาติ

๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหาร จัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ

๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

๓) การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

๔) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ

๕) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ

๖) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๗) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม และ สอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจน พัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากร ที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยที่จะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ โดยที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๙.๘ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในขณะที่จำนวนประชากรวัยแรงงานได้เริ่มลดลงมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ เป็นต้นมาส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาวะที่ผลิตภาพแรงงานไทยก็ยังต่ำเนื่องจากปัญหาคุณภาพแรงงานความล่าช้าในการพัฒนาเทคโนโลยีและปัญหาการบริหารจัดการจึงเป็นข้อจำกัดในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศรวมทั้งการสร้างรายได้และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วย ทั้งนี้เมื่อพิจารณาคุณภาพคนพบว่ายังมีปัญหาในแต่ละช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิตตั้งแต่พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำการพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงานขณะที่ผู้สูงอายุมักมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงซึ่งครอบครัวมีรูปแบบที่หลากหลายและเปราะบางสูง ส่งผลต่อการบ่มเพาะให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพประกอบกับการเลื่อนไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยผ่านสังคมยุคดิจิทัลในขณะที่คนไทยจำนวนมากไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสมส่งผลต่อวิกฤตค่านิยมทัศนคติและพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตการพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดีมีทักษะทางสมองทักษะการเรียนรู้และทักษะชีวิตเพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนที่มีสุขภาพที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรมมีระเบียบวินัยมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวมมีทักษะความรู้และความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็วบนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็งทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูงอีกทั้งยังเป็นทุนทางสังคมที่สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม
- ๑.๒ เพื่อเตรียมคนในสังคมไทยให้มีทักษะในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ ๒๑
- ๑.๓ เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาพที่ดีตลอดช่วงชีวิต
- ๑.๔ เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

- ๒.๑.๑ คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเพิ่มขึ้น
- ๒.๑.๒ คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น
- ๒.๑.๓ คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากลและสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง
- ๒.๑.๔ คนไทยมีสุขภาพที่ดีขึ้น
- ๒.๑.๕ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะสถาบันครอบครัวสถาบันการศึกษาสถาบันทางศาสนาชุมชนสื่อมวลชนและภาคเอกชน

๒.๒ ตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม

ตัวชี้วัด ๑.๑ ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไปมีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรม

จริยธรรมเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๑.๒ คดีอาญามีสัดส่วนลดลง

เป้าหมายที่ ๒ คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น

๒.๑ เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพ

ตัวชี้วัด ๑ เด็กมีพัฒนาการสมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

๒.๒ เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีสติปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๒ คะแนน IQ เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

ตัวชี้วัด ๓ เด็กร้อยละ ๗๐ มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๓ วัยแรงงานมีความรู้และทักษะเป็นไปตามความต้องการของตลาดงานและมีทักษะทาง

การเงินเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัด ๔ ผู้เรียนในระบบทวิภาคีเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓๐ ต่อปี

ตัวชี้วัด ๕ ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานอาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๖ การออมส่วนบุคคลต่อรายได้พึงจ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น

๒.๔ ผู้สูงอายุวัยต้นมีงานทำและรายได้ที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้สูงอายุ

ตัวชี้วัด ๗ การมีงานทำของผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ - ๖๙ ปี) เพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลและมีความสามารถ

เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด ๓.๑ ผลคะแนนสอบ PISA ในแต่ละวิชาไม่ต่ำกว่า ๕๐๐

ตัวชี้วัด ๓.๒ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการอ่านหาความรู้เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๓.๓ การอ่านของคนไทยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๕

ตัวชี้วัด ๓.๔ แรงงานที่ขอเทียบโอนประสบการณ์และความรู้เพื่อขอรับวุฒิ ปวช. และ ปวส.

เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๔ คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัด ๔.๑ ประชากรอายุ ๑๕ - ๗๙ ปีมีภาวะน้ำหนักเกินลดลง

ตัวชี้วัด ๔.๒ การตายจากอุบัติเหตุทางถนนต่ำกว่า ๑๘ คนต่อประชากรแสนคน

ตัวชี้วัด ๔.๓ ความผิดปกติทางอารมณ์ของต่อประชากรลดลง

ตัวชี้วัด ๔.๔ การคลอดในผู้หญิงกลุ่มอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี ลดลง

ตัวชี้วัด ๔.๕ รายจ่ายรวมด้านสุขภาพภาครัฐไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของรายจ่ายภาครัฐ

ตัวชี้วัด ๔.๖ ผู้สูงอายุที่อาศัยในบ้านที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเป็นร้อยละ ๒๐

เป้าหมายที่ ๕ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะ

สถาบันครอบครัวสถาบันการศึกษาสถาบันทางศาสนาชุมชนสื่อมวลชนและภาคเอกชน

ตัวชี้วัด ๕.๑ ดัชนีครอบครัวอบอุ่นอยู่ในระดับดีขึ้น

ตัวชี้วัด ๕.๒ ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไปมีการปฏิบัติตามหลักศาสนาเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๕.๓ ธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น

๓ แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรมจริยธรรมมีวินัยจิตสาธารณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์
- ๓.๒ พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า
- ๓.๓ ยกกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๓.๔ ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ
- ๓.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและลดค่าใช้จ่ายในระบบสุขภาพภาครัฐ
- ๓.๖ พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย
- ๓.๗ ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปในหลายด้านทั้งการสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ที่ทำให้จำนวนคนยากจนลดลงบริการทางการศึกษาและสาธารณสุขขยายทั่วถึงมากขึ้นอย่างไรก็ดี การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมนั้นมีความคืบหน้าช้าและยังเป็นปัญหาท้าทายในหลายด้านทั้งความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐโดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลและในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับบริการที่คุณภาพต่ำกว่ารวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลนอกจากนั้นยังมีเงื่อนไข/ปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่อาจจะส่งผลให้ความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยรุนแรงขึ้นได้ อาทิ การเป็นสังคมผู้สูงวัยของประเทศไทยซึ่งจำนวนประชากรวัยแรงงานลดลงภาระพึ่งพิงต่อวัยแรงงานสูงขึ้นจากภาระเลี้ยงดูทั้งเด็กและผู้สูงอายุทำให้มีข้อจำกัดในการออมเพื่ออนาคตประกอบกับบางกลุ่มยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการเงินและการออมซึ่งอาจกลายเป็นผู้สูงวัยที่ยากจนในอนาคตได้นอกจากนั้นความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ที่สามารถเข้าถึงซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีทักษะสูงทำให้สามารถได้รับผลตอบแทนสูงขึ้นและทิ้งห่างจากผู้ที่ขาดทักษะและไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ขณะที่เดียวกันเทคโนโลยีก็สามารถทำให้ผู้ที่อยู่ห่างไกลสามารถเข้าถึงการศึกษาความรู้และบริการสาธารณสุขได้เป็นต้นซึ่งเป็นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งพัฒนาและแก้ไขปัญหาคความเหลื่อมล้ำในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เพื่อไม่ให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาไปสู่ความเป็นประเทศที่มีรายได้สูงการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไปยังต้องดำเนินการยกระดับคุณภาพบริการทางสังคมให้ทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาและสาธารณสุขรวมทั้งการปิดช่องว่างการคุ้มครองทางสังคมอื่นๆต่อเนื่องจากที่ได้ผลักดันในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และมุ่งเน้นมากขึ้นในเรื่องการเพิ่มทักษะแรงงานและการใช้นโยบายแรงงานที่สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพแรงงานและเสริมสร้างรายได้สูงขึ้นและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพรายได้และให้ความช่วยเหลือที่เชื่อมโยงการเพิ่มผลิตภาพสำหรับประชากรกลุ่มร้อยละ ๔๐ รายได้ต่ำสุดผู้ด้อยโอกาสสตรีและผู้สูงอายุอาทิ การสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็ขนาดกลางและขนาดย่อมวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคมการพัฒนาองค์กรการเงินฐานรากและการเข้าถึงเงินทุนเพื่อสร้างอาชีพและการสนับสนุนการเข้าถึงปัจจัยการผลิตคุณภาพดีที่ราคาเป็นธรรมเป็นต้นและในขณะเดียวกันก็ต้องเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งบประมาณเชิงพื้นที่และบูรณาการเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำ

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่กลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด
- ๑.๒ เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง
- ๑.๓ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ ๑ ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาความยากจน

ตัวชี้วัด ๑.๑ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี

ตัวชี้วัด ๑.๒ ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงเหลือ ๐.๔๑ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัด ๑.๓ การถือครองสินทรัพย์ทางการเงินของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๑.๔ สัดส่วนประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลงเหลือร้อยละ ๖.๕ ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ

ตัวชี้วัด ๑.๕ สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนของกลุ่มครัวเรือนที่ยากจนที่สุดลดลง

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ

ตัวชี้วัด ๒.๑ อัตราการเข้าเรียนสุทธิ (ที่ปรับปรุง) ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่ากับร้อยละ ๙๐ โดยไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาที่ครอบครัวยากจนทางเศรษฐกิจสังคมและระหว่างพื้นที่

ตัวชี้วัด ๒.๒ สัดส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทุกระดับชั้นผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ มีจำนวนเพิ่มขึ้นและความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ระหว่างพื้นที่และภูมิภาคลดลง

ตัวชี้วัด ๒.๓ สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ภายใต้ประกันสังคม (ผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐) ต่อกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๒.๔ ความแตกต่างของสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ต่อประชากรระหว่างพื้นที่ลดลง

ตัวชี้วัด ๒.๕ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มประชากรที่มีฐานะยากจนเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็งเพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ตัวชี้วัด ๓.๑ สัดส่วนครัวเรือนที่เข้าถึงแหล่งเงินทุนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๓.๒ ดัชนีชุมชนเข้มแข็งเพิ่มขึ้นในทุกภาค

ตัวชี้วัด ๓.๓ มูลค่าสินค้าชุมชนเพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพทั้งในด้านการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นการได้รับขยายการคุ้มครองทางสังคม (Social Protection) และสวัสดิการ (Welfare) ที่เหมาะสมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมและการพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อประกอบอาชีพและยกระดับรายได้โดย

๓.๒ การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษาสาธารณสุขและสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึงตลอดจนปรับปรุงปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจรวมทั้งกฎหมายกฎระเบียบให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมเพื่อให้ประชากรทุกกลุ่มมีโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐและทรัพยากรอย่างเท่าเทียมกันสามารถพัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นโดย

๓.๓ การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชนโดย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่๑๒เศรษฐกิจโลกยังอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวจากปัญหาวิกฤตต่างๆ การแข่งขันในตลาดโลกจะรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆมุ่งเน้นการนำนวัตกรรมมาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในขณะที่เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปีทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันรวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า ๕ ปีต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาของการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยให้กลับมาขยายตัวได้สูงขึ้นโดยการเร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ตามแผนที่วางไว้และสร้างบรรยากาศการลงทุนที่จูงใจให้ภาคเอกชนขยายการลงทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาเป้าหมายสำคัญและขณะเดียวกัน ๕ ปีต่อจากนี้ไปก็เป็นช่วงของการปฏิรูปเศรษฐกิจในหลายด้านเพื่อวางพื้นฐานให้สามารถพัฒนาต่อยอดให้ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงได้ภายในปี ๒๕๗๐ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีโดยการใช้นวัตกรรมคุณภาพคนและการปรับปรุงด้านกฎระเบียบและการบริหารจัดการที่ดีเป็นปัจจัยนำในการสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับการบริหารเศรษฐกิจมหภาคให้มีเสถียรภาพเพิ่มประสิทธิภาพภาคการเงินและดูแลวินัยทางการเงินการคลังควบคู่ไปกับการดำเนินยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขาทั้งภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมและขยายสาขาการผลิตและบริการใหม่ๆสำหรับอนาคตการขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่๑๒การพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมขึ้นก้าวนำที่เข้มข้นมากขึ้นการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลการพัฒนาและยกระดับคุณภาพของกำลังคนและความคิดสร้างสรรค์ในการขยายฐานเศรษฐกิจและฐานรายได้ใหม่ควบคู่ไปกับการเพิ่มผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการเดิมรวมทั้งการต่อยอดจากการผลิตและบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีอัจฉริยะนอกจากนั้นก็ให้ความสำคัญกับการใช้ศักยภาพของทรัพยากรชีวภาพการส่งเสริมการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าอย่างมีประสิทธิภาพการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และการพัฒนาตามแนวระเบียงเศรษฐกิจการผสมผสานภาคบริการเข้ากับการค้าและการเตรียมความพร้อมของภาคบริการให้สามารถรองรับการแข่งขันที่เสรีขึ้นการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันให้กับ SMEs รวมทั้งการสร้างสังคมผู้ประกอบการที่ผลิตได้ขายเป็นโดยพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงความต้องการของผู้บริโภคอย่างรวดเร็วและมาตรฐานสากลของสินค้าและบริการที่สูงขึ้นรวมถึงมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมรวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกรวมทั้งการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจให้คนในชุมชนและท้องถิ่นและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืนดังนี้
 - ๑.๑.๑ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนเป้าหมายการเพิ่มรายได้ต่อหัว
 - ๑.๑.๒ เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิมและสร้างฐานการผลิตและรายได้ใหม่
 - ๑.๑.๓ เพื่อสนับสนุนการกระจายการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมและสนับสนุนเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - ๑.๑.๔ เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจสร้างความเข้มแข็งและรักษาวินัยทางการเงินการคลังและการพัฒนาเครื่องมือทางการเงินที่สนับสนุนการระดมทุนที่มีประสิทธิภาพ
- ๑.๒ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขาเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรอุตสาหกรรมบริการและการค้าการลงทุนดังนี้

๑.๒.๑ เพื่อส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมในการสร้างมูลค่าและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของสินค้าและบริการ

๑.๒.๒ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญพัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงและมีการปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศเพื่อให้ฐานการผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกรมีความมั่นคง

๑.๒.๓ เพื่อเร่งผลักดันให้สินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความโดดเด่นในด้านคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยในตลาดโลก

๑.๒.๔ เพื่อเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมสำคัญเดิมให้สามารถต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเข้มข้นและสร้างรากฐานในการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่บนฐานของความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๕ เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานบริการเดิมและขยายฐานบริการใหม่ๆในการปรับตัวสู่เศรษฐกิจฐานบริการที่เข้มแข็งขึ้นรวมทั้งพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน

๑.๒.๖ เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยรวมทั้งพัฒนาสังคมผู้ประกอบการ

๑.๒.๗ เพื่อพัฒนาระบบการเงินของประเทศให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการการค้าและการลงทุน

๑.๒.๘ เพื่อสร้างความเข้มแข็งขององค์กรการเงินฐานรากและระบบสหกรณ์ให้สนับสนุนบริการทางการเงินในระดับฐานรากและเกษตรกรรายย่อย

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ โดยมีรายได้ต่อหัวเป็น ๘,๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๖๔ ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และสัดส่วนรายได้สุทธิของรัฐบาลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเป็นร้อยละ ๑๙.๐

ตัวชี้วัด ๑.๑ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัด ๑.๒ รายได้ต่อหัวและรายได้สุทธิของรัฐบาลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

เป้าหมายที่ ๒ การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐและเอกชนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ และ ๗.๕ ต่อปีตามลำดับ

ตัวชี้วัด ๒.๑ อัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐและเอกชน

เป้าหมายที่ ๓ มูลค่าและปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐

ตัวชี้วัด ๓.๑ อัตราการขยายตัวของมูลค่าและปริมาณการส่งออก

เป้าหมายที่ ๔ ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตโดยรวมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปีและผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงานเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัด ๔.๑ ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิต

ตัวชี้วัด ๔.๒ ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

เป้าหมายที่ ๕ กรอบอัตราเงินเฟ้อระยะปานกลางอยู่ที่ร้อยละ ๒.๕ ± ๑.๕ หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไม่เกินร้อยละ ๕๕ ของ GDP และดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลไม่เกินร้อยละ ๒ ต่อ GDP

ตัวชี้วัด ๕.๑ อัตราเงินเฟ้อ

ตัวชี้วัด ๕.๒ หนี้สาธารณะ

ตัวชี้วัด ๕.๓ ดุลบัญชีเดินสะพัด

เป้าหมายที่ ๖ การลงทุนจากความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน (Public Private Partnership: PPP) ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเฉลี่ยปีละ ๔๗,๐๐๐ ล้านบาท

ตัวชี้วัด ๖.๑ แหล่งทุน PPP ในการพัฒนาโครงการโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง

เป้าหมายที่ ๗ ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น

ตัวชี้วัด ๗.๑ จำนวนการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีประชาชนและผู้ประกอบการที่เข้าข่ายต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๘ อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศโดย IMD เลื่อนขึ้นไปอยู่ในกลุ่ม ๑ ใน ๒๕ ของประเทศแรกที่ได้รับการจัดอันดับทั้งหมด

ตัวชี้วัด ๘.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศโดย IMD

๒.๒ การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

เป้าหมายที่ ๑ ภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการ (นอกเหนือจากบริการภาครัฐ) ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓, ๔.๕ และ ๖ ต่อปีตามลำดับ

ตัวชี้วัด ๑.๑ อัตราการขยายตัวของภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการ

เป้าหมายที่ ๒ เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๙,๔๖๐ บาทต่อครัวเรือนในปี ๒๕๖๔ และพื้นที่การทาเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ในปี ๒๕๖๔

ตัวชี้วัด ๒.๑ รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร

ตัวชี้วัด ๒.๒ จำนวนพื้นที่การทาเกษตรกรรมยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ มีพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศจำนวน ๑๕ พื้นที่

ตัวชี้วัด ๓.๑ จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ

เป้าหมายที่ ๔ ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่า ๓ ล้านล้านบาทและอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (The Travel & Tourism Competitiveness Index : TTCI) ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๓๐

ตัวชี้วัด ๔.๑ รายได้จากการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด ๔.๒ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (TTCI)

เป้าหมายที่ ๕ สัดส่วน GDP SMEs ต่อ GDP ทั้งประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัด ๕.๑ สัดส่วน GDP SMEs ต่อ GDP ทั้งประเทศ

เป้าหมายที่ ๖ เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านการเงินประกอบด้วย (๑) ปรับเพิ่มอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคการเงิน (๒) เพิ่มคะแนนทักษะทางการเงินของคนไทยเท่ากับคะแนนเฉลี่ยของโลก (๓) ลดสัดส่วนการกู้เงินนอกระบบให้เหลือไม่เกินร้อยละ ๒ และ (๔) เพิ่มปริมาณการใช้บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็น ๒๐๐ ครั้ง/ปี/คน

ตัวชี้วัด ๖.๑ อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคการเงิน

ตัวชี้วัด ๖.๒ คะแนนทักษะทางการเงินของคนไทย

ตัวชี้วัด ๖.๓ สัดส่วนการกู้เงินนอกระบบ

ตัวชี้วัด ๖.๔ ปริมาณการใช้บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

๓. แนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ

๓.๑ การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจำเป็นต้องเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจเพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวได้สูงขึ้นโดยไม่สร้างแรงกดดันให้เกิดการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดเกิดภาวะเงินเฟ้อและแรงกดดันต่อภาระการคลังที่มากเกินไปควรมีการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพื่อสนับสนุนการกระจายผลประโยชน์การพัฒนาโดยมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

๓.๒ การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตรอุตสาหกรรมบริการและการว่า การลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศสร้างรายได้และกระจายรายได้สู่คนในชุมชนอย่างทั่วถึง อันจะนำมาซึ่งความเข้มแข็งของทั้งเศรษฐกิจในภาพรวมและเศรษฐกิจฐานรากตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นปัญหาและเป็นจุดอ่อนของการรักษา ฐานการผลิตและให้บริการรวมทั้งการดำรงชีพที่ยั่งยืนฐานทรัพยากรธรรมชาติถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องพื้นที่ป่าไม้ลดลงทรัพยากรดินเสื่อมโทรมความหลากหลายทางชีวภาพถูก คุกคามทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการและมีความเสี่ยงในการขาดแคลนในอนาคต เกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้นจากการเข้าถึงและการจัดสรรการใช้ ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่เป็นธรรมรวมทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและ ชุมชนเมืองส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจในขณะที่การเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้นโดยเฉพาะอุทกภัยและภัยแล้งซึ่งส่งผล กระทบต่อภาคเศรษฐกิจและห่วงโซ่การผลิตภายในประเทศและข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศซึ่งทวีความเข้มข้นทำให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือน กระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้าขณะที่วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ ซึ่งเป็นการ กำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกในอีก ๑๕ ปี ข้างหน้า(ค.ศ. ๒๐๑๖-๒๐๓๐) จะส่งผลกระทบต่อแนว ทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคตตั่งนั้นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งดำเนินการในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้แก่ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการเติบโตที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชนเร่งแก้ไขปัญหาวิกฤติสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการ ผลิตและการบริโภคพัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรมส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้างมากขึ้นต้องเร่งเตรียมความพร้อมในลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถ ในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศรวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทาง ธรรมชาติ

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ รักษาพื้นที่ฟูทรัพยากรธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- ๑.๒ สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ
- ๑.๓ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น
- ๑.๔ พัฒนาขีดความสามารถในการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการรับมือกับภัยพิบัติ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ ๑ การรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ ประเทศแบ่งเป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ร้อยละ ๒๕ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจร้อยละ ๑๕ พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มจาก ๑.๕๓ ล้านไร่เป็น ๑.๕๘ ล้านไร่มีการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐและลดการสูญเสียความหลากหลายทาง ชีวภาพ

- ตัวชี้วัด ๑.๑ สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ของประเทศพื้นที่ปลูกและฟื้นฟูป่าพื้นที่ป่าชายเลน
- ตัวชี้วัด ๑.๒ แผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐ (โครงการ One Map) ทั่วประเทศ
- ตัวชี้วัด ๑.๓ จำนวนชนิดพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตที่ใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะถูกคุกคาม

เป้าหมายที่ ๒ สร้างความมั่นคงและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพบริหารจัดการน้ำในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างความต้องการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุนเพิ่มพื้นที่ชลประทานปีละ ๓๕๐,๐๐๐ ไร่ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำทั้งภาคการผลิตและการบริโภคป้องกันและลดความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

ตัวชี้วัด ๒.๑ จำนวนหมู่บ้านมีน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภค

ตัวชี้วัด ๒.๒ แผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของ ๒๕ ลุ่มน้ำ

ตัวชี้วัด ๒.๓ พื้นที่ชลประทาน

ตัวชี้วัด ๒.๔ ประสิทธิภาพการใช้น้ำทั้งภาคการผลิตและการบริโภค

ตัวชี้วัด ๒.๕ ปริมาณความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

เป้าหมายที่ ๓ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการกำจัดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายทั้งหมดเข้าสู่ระบบการจัดการที่ต้องฟื้นฟูแหล่งน้ำผิวดินให้มีคุณภาพในเกณฑ์ดีและแก้ไขปัญหาวิกฤติหมอกควัน

ตัวชี้วัด ๓.๑ สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์สัดส่วนของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการกำจัดและสัดส่วนกากอุตสาหกรรมอันตรายที่เข้าสู่ระบบการจัดการที่ต้อง

ตัวชี้วัด ๓.๒ คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินที่อยู่ในเกณฑ์ดี

ตัวชี้วัด ๓.๓ คุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤติหมอกควัน

เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่งลดลงภายในปี ๒๕๖๓ไม่น้อยกว่าร้อยละ๗ของการปล่อยในกรณีปกติมีกลไกจัดการเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในด้านต่างๆหรือในพื้นที่หรือสาขาที่มีความเสี่ยงจะได้รับผลกระทบสูง

ตัวชี้วัด ๔.๑ ร้อยละการเปลี่ยนแปลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่ง

ตัวชี้วัด ๔.๒ ต้นทุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหน่วย (บาทต่อตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า)

ตัวชี้วัด ๔.๓ แผนปฏิบัติการการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในรายสาขาที่จำเป็น เช่นการจัดการน้ำเกษตรสาธารณสุข

ตัวชี้วัด ๔.๔ กลไกภายในประเทศเพื่อสนับสนุนด้านการเงินเทคโนโลยีและการเสริมสร้างศักยภาพ

เป้าหมายที่ ๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง

ตัวชี้วัด ๕.๑ ระบบพยากรณ์และเตือนภัยล่วงหน้าสำหรับภาคเกษตรและการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่เสี่ยงภัย

ตัวชี้วัด ๕.๒ สัดส่วนของพื้นที่เสี่ยงภัยที่ได้รับการจัดตั้งเครือข่ายเฝ้าระวังภัยธรรมชาติ

ตัวชี้วัด ๕.๓ จำนวนผู้เสียชีวิตและมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติ

๓. แนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ

๓.๑ การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรมใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัวรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรมรวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์เพื่อใช้ในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นดังนี้

๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคงสมดุลและยั่งยืนทั้งในมิติเชิงปริมาณและคุณภาพด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนโดยเฉพาะประชาชนผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่ลุ่มน้ำเพื่อกำหนดทิศทางการบริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำในทุกมิติโดยคำนึงถึงศักยภาพและข้อจำกัดด้านสิ่งแวดล้อมและมิติเชิงสังคมของพื้นที่ลุ่มน้ำดังนี้

๓.๓ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศขยะน้ำเสียและของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริโภคสร้างเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือเมืองสีเขียวเพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนโดยมีแนวทางดำเนินงานดังนี้

๓.๔ ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยใช้แนวคิดตลอดวัฏจักรชีวิต (Life Cycle Thinking) ดังนี้

๓.๕ สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๖ บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติเพื่อให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุดและนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนโดย

๓.๗ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ

สู่ความมั่นคงและยั่งยืนการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและการเมืองอันเกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติทั้งภัยคุกคามภายนอกได้แก่การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆของโลกความขัดแย้งด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้ายและภัยคุกคามภายในประเทศได้แก่สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบจากความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติการสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้และการคุกคามทางเศรษฐกิจโดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ในระยะ ๕ ปีต่อไปซึ่งเป็นช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขและการเตรียมการรับมือกับอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงภายในและป้องกันปัญหาภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ

๑.๒ เพื่อสร้างความพร้อมและผนึกกำลังของทุกภาคส่วนให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านความมั่นคงและมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัยทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๑.๓ เพื่อสร้างความสอดคล้องระหว่างนโยบายด้านความมั่นคงให้สนับสนุนเสถียรภาพและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สามารถพัฒนาไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๔ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศในการสนับสนุนการรักษาความสงบสุขและผลประโยชน์ของชาติ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายภาพรวมคือผลประโยชน์ของชาติด้วยความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน

เป้าหมาย ๑ ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ

ตัวชี้วัด ๑.๑ กิจกรรมเทิดพระเกียรติและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

ตัวชี้วัด ๑.๒ คดีการล่วงละเมิดสถาบัน

เป้าหมายที่ ๒ สังคมมีความสมานฉันท์ผู้เห็นต่างทางความคิดของคนในชาติสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง

ตัวชี้วัด ๒.๑ ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง (ดัชนีสันติภาพโลก)

ตัวชี้วัด ๒.๒ ผู้เสียชีวิตจากความขัดแย้งภายในประเทศ (ดัชนีสันติภาพโลก)

ตัวชี้วัด ๒.๓ กิจกรรมที่ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๓.๑ ความเสียหายและจำนวนการก่อเหตุร้ายที่มีมูลเหตุจากความไม่สงบ

ตัวชี้วัด ๓.๒ รายได้ครัวเรือนจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยและอัตราการว่างงานในพื้นที่ ๓ จชต.

ตัวชี้วัด ๓.๓ กิจกรรมสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนทุกศาสนาร่วมดำเนินการ

เป้าหมายที่ ๔ ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนมิตรประเทศและนานาชาติในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ

ตัวชี้วัด ๔.๑ ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน (ดัชนีสันติภาพโลก)

ตัวชี้วัด ๔.๒ คดีที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามข้ามชาติ

เป้าหมายที่ ๕ ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทางทหารมีอันดับความเสี่ยงจากการก่อการร้ายต่ำกว่าอันดับที่ ๒๐ ของโลกและมีอันดับความเสี่ยงจากการโจมตีด้านไซเบอร์ในต่ำกว่าอันดับที่ ๑๐ ของโลก

ตัวชี้วัด ๕.๑ ความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทางทหาร

ตัวชี้วัด ๕.๒ ความเสี่ยงต่อการได้รับผลกระทบจากการก่อการร้าย (ดัชนีความเสี่ยงของโลกของ WEF)

ตัวชี้วัด ๕.๓ ความเสี่ยงต่อการถูกคุกคามจากอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ (ดัชนีความปลอดภัยไซเบอร์ของโลกของ International Telecommunication Union: ITU)

เป้าหมายที่ ๖ จัดทำแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงที่สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมตัวชี้วัดแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงในแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

๓. แนวทางการพัฒนา

จากปัจจัยดังกล่าวได้กำหนดแนวทางการพัฒนาในแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคงที่มีความจำเป็นเร่งด่วนและมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและความมั่นคงของประเทศที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอกรวมทั้งสร้างความเชื่อใจในอาเซียนและประชาคมโลกในระยะ ๕ ปีได้แก่

๓.๑ การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ

๓.๒ การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๓.๓ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคงเพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจสังคมและการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

๓.๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งประโยชน์ทางเศรษฐกิจสังคมและความมั่นคงของชาติเหนืออาณาเขตทางทะเล

๓.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนาเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพตติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ความอ่อนแอของระบบการบริหารจัดการในภาครัฐและการขาดธรรมาภิบาลในสังคมไทยเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่สำคัญประการหนึ่งมาอย่างต่อเนื่องทั้งในเรื่องความอ่อนแอของการบริหารจัดการของภาครัฐการขาดประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการภาครัฐให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้การให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากลการขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายการบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นที่ยังขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสกระบวนการที่เปิดให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจการใช้งบประมาณยังไม่เพียงพอระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรมรวมทั้งการทุจริตประพตติมิชอบที่ยังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศในช่วง๕ปีต่อจากนี้ไปเป็นช่วงเวลาสำคัญที่ต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังเพื่อให้เป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในทุกด้านให้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๑๒และวางพื้นฐานเพื่อให้บรรลุตามกรอบเป้าหมายอนาคตในปี ๒๕๗๗ ของการพัฒนาในด้านต่างๆและระบบการบริหารจัดการภาครัฐโดยต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาลในภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในด้านระบบการบริหารงานและบุคลากรในส่วนการบริหารจัดการภาครัฐให้โปร่งใสมีประสิทธิภาพรับผิดชอบตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมและประชาชนมีส่วนร่วมมีการกระจายอำนาจและแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลางภูมิภาคและท้องถิ่น

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็กมีการบริหารจัดการที่ดีและได้มาตรฐานสากล
- ๑.๒ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลและโปร่งใสตรวจสอบได้
- ๑.๓ เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพตติมิชอบของประเทศ
- ๑.๔ เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ประชาชน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ ๑ ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐและประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศให้อยู่ในอันดับสองของอาเซียนเมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัด ๑.๑ อันดับประสิทธิภาพภาครัฐจัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติ

ตัวชี้วัด ๑.๒ อันดับความยากง่ายในการประกอบธุรกิจจัดทำโดยธนาคารโลก

ตัวชี้วัด ๑.๓ ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรของรัฐต่องบประมาณรายจ่ายประจำปี

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวชี้วัด ๒.๑ สัดส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละประเภทที่ได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด

ตัวชี้วัด ๒.๒ ข้อร้องเรียนและคดีเกี่ยวกับการดำเนินงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป้าหมายที่ ๓ เพิ่มคะแนนดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันให้สูงกว่าร้อยละ ๕๐ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ตัวชี้วัดระดับคะแนนของดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน

เป้าหมายที่ ๔ ลดจำนวนคดีที่มีการพิจารณาตัดสินลงโทษผิดพลาดตัวชี้วัดจำนวนคดีที่มีการผิดพลาดหรือร้องฟ้องใหม่ซึ่งรัฐได้ชดเชยความเสียหาย

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานบทบาทภารกิจและคุณภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความโปร่งใสทันสมัย คล่องตัวมีขนาดที่เหมาะสมเกิดความคุ้มค่าสามารถให้บริการประชาชนในรูปแบบทางเลือกที่หลากหลายและมีคุณภาพข้าราชการมีคุณภาพประสิทธิภาพและความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่องค์กรมีสมรรถนะสูงและมีความทันสมัยราชการบริหารส่วนกลางมีขนาดเล็กกลางและราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีขนาดที่เหมาะสมกับพื้นที่รับผิดชอบโดย

๓.๒ ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณและสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเวลาเกิดความเสมอภาคลดความเหลื่อมล้ำมีกลไกและช่องทางให้ประชาชนและภาคเอกชนเข้าถึงข้อมูลสามารถตรวจสอบกระบวนการดำเนินงานงบประมาณและการคลังของภาครัฐได้อย่างโปร่งใсыิ่งขึ้นโดย

๓.๓ เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากลเพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานตรงตามความต้องการของประชาชนและภาคธุรกิจ

๓.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึงผู้มีส่วนได้เสียได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาลดการพึ่งพิงงบประมาณประเภทเงินอุดหนุนจากรัฐบาลมีความคล่องตัวพึ่งตนเองทางการคลังได้ในระยะยาวและสามารถจัดบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนอย่างมีมาตรฐานและประสิทธิภาพมากขึ้นโดย

๓.๕ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อให้สังคมไทยมีวินัยโปร่งใสและยุติธรรม รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งเป็นภูมิคุ้มกันของสังคมไทยให้ครอบคลุมภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชนพร้อมทั้งเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนค่านิยมต่อต้านการทุจริตโดย

๓.๖ ปฏิรูประบบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัยเป็นธรรมและสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างเสมอภาคผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความมั่นใจยอมรับและปฏิบัติตามกติกาเอื้อต่อภารกิจภาครัฐการลงทุนและดำเนินธุรกิจภาคเอกชนดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนตลอดจนมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและมีประสิทธิภาพรวมทั้งการวินิจฉัยคดีมีความถูกต้องรวดเร็วโปร่งใสและเป็นธรรมตามหลักนิติธรรมและลดปริมาณผู้กระทำความผิดในคุกคุมขังโดย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาการพัฒนาคโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจและสังคมการกระจายความเจริญและการพัฒนาเมืองและพื้นที่รวมทั้งการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างไรก็ตามที่ผ่านมาการพัฒนาคโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาความต่อเนื่องในการดำเนินการและปัญหาเชิงปริมาณคุณภาพและการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพดังนั้นการพัฒนาคโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลักและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคมสนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบโดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐานและการคุ้มครองผู้บริโภคการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศและการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพเพื่อไปหาธุรกิจในด้านต่างประเทศ

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อพัฒนาคโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการคมนาคมขนส่งและการค้ารวมทั้งมีโลกาภิวัตน์และการประกอบกิจการขนส่งที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใสให้สามารถสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศจากการพัฒนาคโครงข่ายการขนส่งและยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน

๑.๒ เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงานเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดตลอดจนขยายโอกาสทางธุรกิจในภูมิภาคอาเซียนจากการพัฒนาคด้านพลังงาน

๑.๓ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลอย่างทั่วถึงทั้งประเทศในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรมและส่งเสริมธุรกิจดิจิทัลใหม่และนวัตกรรมรวมทั้งพัฒนาระบบความปลอดภัยทางไซเบอร์ให้มีความมั่นคงและคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลให้แก่ผู้ใช้บริการ

๑.๔ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและขยายการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำประปาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพให้ครอบคลุมทั่วประเทศลดอัตราน้ำสูญเสียในระบบประปาและกลไกการบริหารจัดการการประกอบกิจการน้ำประปาในภาพรวมของประเทศ

๑.๕ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อลดการนำเข้าจากต่างประเทศและสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ ๑ การพัฒนาคโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในภาพรวมมีเป้าหมายลดความเข้มการใช้พลังงาน (Energy Intensity: EI) อยู่ที่ ๑๒.๘๓ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาทในปี ๒๕๖๔ รวมทั้งมีเป้าหมายในการลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยเป็นร้อยละ ๑๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในปี ๒๕๖๔ โดยในส่วนของต้นทุนค่าขนส่งสินค้าจะลดให้ต่ำกว่าร้อยละ ๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

ตัวชี้วัด ๑.๑ สัดส่วนการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ตัวชี้วัด ๑.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่งมีเป้าหมายเพิ่มปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางจากร้อยละ ๒ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔ และปริมาณการขนส่งสินค้าทางน้ำเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๕ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๙ มีปริมาณผู้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองเพิ่มขึ้นโดยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๕ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ และทำอากาศยานในกรุงเทพมหานครและทำอากาศยานในภูมิภาคมีขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐๐ และ ๔๒ ล้านคนต่อปีตามลำดับ

ตัวชี้วัด ๒.๑ สัดส่วนปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางและทางน้ำต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมดภายในประเทศ

ตัวชี้วัด ๒.๒ สัดส่วนของผู้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะ (รถไฟฟ้า เรือรถโดยสารสาธารณะ รถตู้โดยสาร และรถโดยสารด่วนพิเศษ (BRT)) ต่อปริมาณการเดินทางในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตัวชี้วัด ๒.๓ ความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารโดยรวมของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยานดอนเมือง และท่าอากาศยานภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และประสิทธิภาพในการอำนวยความสะดวกทางการค้าอยู่ในอันดับดีขึ้นภายในปี ๒๕๖๔ และบุคลากรด้านโลจิสติกส์ได้รับการพัฒนาให้มีผลิตภาพสูงขึ้นรวมทั้งมีปริมาณการขนส่งสินค้าผ่านเข้า-ออก ณ ด่านการค้าชายแดนสำคัญที่เชื่อมต่อกับโครงข่ายทางเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

ตัวชี้วัด ๓.๑ อันดับดัชนีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกทางการค้า

ตัวชี้วัด ๓.๒ สัดส่วนรายได้ของธุรกิจโลจิสติกส์ต่อจำนวนบุคลากรด้านโลจิสติกส์

ตัวชี้วัด ๓.๓ ปริมาณสินค้าที่ผ่านเข้า-ออก ณ ด่านการค้าชายแดนที่สำคัญ

เป้าหมายที่ ๔ การพัฒนาด้านพลังงานมีเป้าหมายเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเป็นร้อยละ ๑๗.๓๔ ในปี ๒๕๖๔ และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้าให้เหลือร้อยละ ๔๗ ในปี ๒๕๖๔

ตัวชี้วัด ๔.๑ สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย

ตัวชี้วัด ๔.๒ สัดส่วนการใช้ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า

เป้าหมายที่ ๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลมีเป้าหมายที่จะขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ได้ร้อยละ ๘๕ ทั่วประเทศและมีผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลรายใหม่เพิ่มขึ้นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ราย รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐมีระบบความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ในการรับมือภัยคุกคามทางออนไลน์อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดเมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัด ๕.๑ อันดับความพร้อมใช้ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Network Readiness

Index: NRI)

ตัวชี้วัด ๕.๒ จำนวนหมู่บ้านที่มีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเข้าถึง

ตัวชี้วัด ๕.๓ จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัล

ตัวชี้วัด ๕.๔ จำนวนเหตุละเมิดความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่เกิดขึ้นในประเทศเป้าหมายที่ ๖ การพัฒนา
ด้านสาธารณูปการ (น้ำประปา) มีเป้าหมายขยายกำลังการผลิตน้ำประปาและกระจายโครงข่ายการให้บริการ
น้ำประปาครอบคลุมพื้นที่บริการในเขตนครหลวงร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี ๒๕๖๑ ในเขตภูมิภาค/เทศบาลให้
ครอบคลุมร้อยละ ๘๐ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ และจัดหาน้ำสะอาดหรือก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านให้ครอบคลุมทุก
หมู่บ้านเมื่อสิ้นสุดแผนฯ ลดอัตราน้ำสูญเสียระบบส่งและจำหน่ายน้ำในเขตนครหลวงให้มีความสูญเสียน้อยกว่าร้อยละ ๒๐ และเขตภูมิภาค/เทศบาลให้มีความสูญเสียน้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ภายในปี ๒๕๖๔ รวมทั้งมีการจัดตั้งองค์กร
กำกับดูแลกิจการประปาที่เป็นเอกภาพและมีกฎหมายรองรับการดำเนินงานอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมให้แล้วเสร็จภายในปี
๒๕๖๒

ตัวชี้วัด ๖.๑ สัดส่วนประชากรที่ได้รับบริการน้ำประปาที่เพิ่มใหม่ต่อประชากรทั้งหมด

ตัวชี้วัด ๖.๒ สัดส่วนหมู่บ้านที่ได้รับบริการน้ำสะอาดเพิ่มใหม่ต่อจำนวนหมู่บ้านทั่วประเทศ

ตัวชี้วัด ๖.๓ ร้อยละของอัตราน้ำสูญเสียที่ลดลงได้และระดับความสำเร็จตามแผนปฏิบัติการลดน้ำสูญเสีย

ตัวชี้วัด ๖.๔ มีองค์กรกำกับดูแลการประกอบกิจการประปา

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง

๓.๒ การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง

๓.๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

๓.๔ การพัฒนาด้านพลังงาน

๓.๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

๓.๖ การพัฒนาระบบน้ำประปา

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจาก
ปัจจัยความได้เปรียบพื้นฐานที่มีอยู่ทั้งด้านแรงงานทรัพยากรธรรมชาติและการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจาก
ต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเองทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้าน
เทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยีการลงทุนวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในขั้นประยุกต์และใช้ประโยชน์ยังไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรมอีกทั้งความก้าวหน้าอย่าง
รวดเร็วของเทคโนโลยีได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งเชิงเศรษฐกิจและสังคมไปทั่วโลกโดยประเทศที่มี
พัฒนาการทางเศรษฐกิจสูง อาทิ เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสวีเดน ล้วนเป็นต้นแบบสำคัญที่แสดงให้เห็นว่า
หากต้องการเพิ่มศักยภาพของประเทศจำเป็นต้องปรับตัวเรียนรู้และมุ่งสู่การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและ
นวัตกรรมของประเทศให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในระยะต่อไป การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี
และนวัตกรรมของประเทศไทยจำเป็นต้องปรับปรุงรูปแบบการดำเนินงานให้มุ่งเน้นความร่วมมือระหว่าง
ภาครัฐและเอกชนในการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาโดยกำหนดประเด็นวิจัยของชาติที่ตอบโจทย์การยกระดับ
ศักยภาพการผลิตเกษตรอุตสาหกรรมและบริการที่เป็นฐานเดิมและการต่อยอดขยายฐานใหม่ด้วยการพัฒนา
นวัตกรรมรวมถึงการพัฒนา นวัตกรรมที่ยกระดับคุณภาพสังคมและการดำรงชีวิตของประชาชนในสังคมผู้สูงอายุ
การส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะสูง การพัฒนาหน่วยงานทดสอบและรับรองมาตรฐานในระดับ
สากล การดำเนินมาตรการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมทั้งในด้าน
โครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยระบบแรงจูงใจและระบบสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมต่างๆ ภายใต้งานที่เกี่ยวข้อง

เพื่ออำนวยความสะดวกการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการรับเทคโนโลยีจากต่างประเทศรวมทั้งทรัพย์สินทางปัญญาขึ้นมารองรับเพื่อให้ประเทศไทยไม่อยู่ในสถานะเป็นเพียงแค่ผู้ซื้อและผู้รับถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศแต่สามารถพัฒนาเทคโนโลยีได้ด้วยตนเองในอนาคตโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสำหรับกลุ่มการผลิตและบริการเป้าหมายดังนั้นเพื่อให้ประเทศไทยพัฒนาเข้าสู่สังคมนวัตกรรมและเตรียมการก้าวสู่ประเทศรายได้สูงในอนาคตแนวทางการพัฒนาในช่วงระยะเวลา ๕ ปีจะต้องให้ความสำคัญกับการใช้องค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ผลงานวิจัยและพัฒนาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์อย่างเข้มข้นทั้งในภาคธุรกิจภาครัฐและภาคประชาสังคมรวมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาสภาวะแวดล้อมหรือปัจจัยพื้นฐานที่เอื้ออำนวยทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาการพัฒนาบุคลากรวิจัยโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการบริหารจัดการเพื่อช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่เป้าหมายดังกล่าว

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นก้าวหน้าให้สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย

๑.๒ เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและนำเทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อยวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๑.๓ เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้สูงอายุผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑.๔ เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมให้สามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ เพิ่มอันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยี จัดโดย IMD (International Institute of Management Development) ให้อยู่ในลำดับ ๑ ใน ๓๐

ตัวชี้วัด ๑.๑ อันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์โดย IMD

ตัวชี้วัด ๑.๒ อันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีโดย IMD

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาสู่ร้อยละ ๑.๕ ของ GDP และมีสัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐเป็น ๗๐:๓๐ โดยมีสัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาในอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศ : งานวิจัยพื้นฐานเพื่อสร้าง/สะสมองค์ความรู้ : ระบบโครงสร้างพื้นฐานบุคลากรและระบบมาตรฐานเป็น ๕๕ : ๒๕ : ๒๐

ตัวชี้วัด ๒.๑ ค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP

ตัวชี้วัด ๒.๒ สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐ

ตัวชี้วัด ๒.๓ สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาในอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศ : งานวิจัยพื้นฐานเพื่อสร้าง/สะสมองค์ความรู้ : ระบบโครงสร้างพื้นฐานบุคลากรและระบบมาตรฐาน

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น ๒๕ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

ตัวชี้วัด ๓.๑ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มโอกาสการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและเทคโนโลยีพร้อมใช้ของเกษตรกรรายย่อยวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตัวชี้วัด ๔.๑ ผลงานวิจัยและเทคโนโลยีพร้อมใช้ที่ถูกนำไปใช้ในการสร้างมูลค่าการผลิตให้กับเกษตรกร รายย่อยวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เป้าหมายที่ ๕ เพิ่มจำนวนนวัตกรรมทางสังคมและนวัตกรรมสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการที่ผลิตได้เอง ภายในประเทศ

ตัวชี้วัด ๕.๑ นวัตกรรมทางสังคมและนวัตกรรมสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการที่ผลิตได้เองภายในประเทศ

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคมโดย

๓.๒ พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur)

๓.๓ พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

ในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่๑๒การยกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น และการขยายฐานใหม่ที่ให้ความสำคัญกับการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปด้วยเป็นเป้าหมายที่สำคัญซึ่งการตอบสนองต่อเป้าหมายดังกล่าวประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่การดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุนช่วยลดแรงกดดันจากกระจุกตัวของการพัฒนาอยู่ในกรุงเทพฯและภาคกลางที่เป็นผลจากการพัฒนาที่ผ่านมาและในขณะเดียวกันก็เป็นการช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและทำให้เกิดผลตอบแทนในเชิงเศรษฐกิจและสังคมของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่เป็นโครงข่ายระหว่างเมืองที่จะเป็นระบบสมบูรณ์ขึ้นเช่นเดียวกับการยกระดับคุณภาพและการส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกทำให้มีโอกาสเป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียนสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้ดินนอกจากนั้นการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านดังนั้นแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒นี้จึงมุ่งเน้นการพัฒนาและเร่งดำเนินการในประเด็นท้าทายได้แก่การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในภาคการพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพการพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุลและการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงมากขึ้น

๑.๒ เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม

๑.๓ เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

๑.๔ เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ ๑ ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น

ตัวชี้วัด ๑.๑ ผลผลิตภาคต่อหัวระหว่างภาค

ตัวชี้วัด ๑.๒ สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ระดับภาค

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคมตัวชี้วัดเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

เป้าหมายที่ ๓ พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด ๓.๑ ค่าเฉลี่ยสารอินทรีย์ระเหยง่ายในพื้นที่อุตสาหกรรมหลักบริเวณมาบตาพุดไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน

ตัวชี้วัด ๓.๒ ข้อร้องเรียนของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบจากการประกอบการในพื้นที่

เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนร้อยละ๒๐

ตัวชี้วัด ๔.๑ มูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

ตัวชี้วัด ๔.๒ สถานประกอบการที่จดทะเบียนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง

๓.๒ การพัฒนาเมือง

๓.๓ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่๑๒การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศในทุกระดับจะเป็นการผลักดันขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคภายใต้กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยที่ในระยะเวลา ๕ ปีต่อจากนี้ไปจะมุ่งเน้นการผลักดันให้เชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันมีความคืบหน้ามีความชัดเจนในระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งความร่วมมือในการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี (Non-tariff barriers: NTBs) ในการกีดกันการค้าการลงทุนระหว่างกันควบคู่ไปกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพที่จะต้องดำเนินการให้คืบหน้าตามแผนการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งเครือข่ายภายในประเทศและการต่อเชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้านและการเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออกช่วงเวลา๕ปีต่อจากนี้ไปมุ่งเน้นการต่อยอดจากเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชนจังหวัดและเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจรวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศในขณะเดียวกันประเทศไทยต้องดำเนินยุทธศาสตร์ในเชิงรุกในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศทั้งในส่วนที่จะทำให้เกิดการเชื่อมต่อห่วงโซ่มูลค่าในอาเซียนที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเพื่อขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ CLMV (Cambodia Laos Myanmar Vietnam) และอาเซียนรวมทั้งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับกลุ่มประเทศนอกกลุ่มอาเซียนรวมถึงหุ้นส่วนการพัฒนานอกภูมิภาคทั้งนี้ความเชื่อมโยงที่สมบูรณ์และการลงทุนของไทยในภูมิภาคจะส่งผลให้ประเทศไทยสามารถใช้จุดเด่นในเรื่องที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ให้เกิดผลเต็มที่ในการที่จะพัฒนาประเทศไทยไปเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาคในขณะเดียวกันประเทศไทยก็ต้องให้ความสำคัญกับความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับที่เป็นวงกว้างขึ้นอาทิ

กลุ่มความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership : RCEP) ความร่วมมือภายใต้กรอบเอเปคและกลุ่มประเทศ๗๗เป็นต้นที่จะต้องสนับสนุนการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆที่ประเทศไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิกทั้งในระดับโลกระดับภูมิภาคและระดับอนุภูมิภาคโดยให้ความสำคัญกับความเชื่อมโยงประเทศในภูมิภาคต่างๆให้ใกล้ชิดในทุกด้านมากขึ้นและผลักดันให้การพัฒนาประเทศไทยสอดคล้องกับมาตรฐานสากลและข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ อาทิเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ข้อกำหนดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO๒ emission) มาตรฐานด้านการบินและมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนและแรงงานข้ามชาติ เป็นต้นทั้งนี้ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยต้องยึดหลักคิดเสรีเปิดเสรีและเปิดโอกาสโดยดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรีเปิดกว้างและเป็นธรรมเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการประกอบธุรกิจขณะที่ประเทศไทยต้องปรับตัวทั้งเชิงรับและเชิงรุกให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต ส่งเสริมบทบาทเชิงรุกของประเทศไทยในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศและส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมจากการเรียนรู้ภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ อาทิ การเปลี่ยนแปลงและการปฏิรูปด้านกฎระเบียบและการปฏิรูปภาครัฐและการปฏิรูปภาคบริการภายใต้กรอบความร่วมมือเศรษฐกิจเอเปคการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานตามมาตรฐานสากลมาตรฐานและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดด้านการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาทุนมนุษย์ เป็นต้นทั้งนี้เพื่อสนับสนุนให้การพัฒนาประเทศบรรลุเป้าหมายการสร้างความเป็นเลิศทางการผลิตทั้งสินค้าและบริการและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนจากโอกาสที่เกิดขึ้นจากการดำเนินนโยบายความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างเข้มข้นภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์การที่ประเทศไทยจะใช้ความร่วมมือระหว่างประเทศให้เป็นกลไกสนับสนุนและขยายโอกาสการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยให้ความสำคัญกับการประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์นั้นในระยะ๕ปีต่อจากนี้ไปจะต้องดำเนินการให้เกิดความชัดเจนต่อกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านถึงบทบาทของประเทศไทยจากมุมมองของการพัฒนาอนุภูมิภาคและภูมิภาคโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านตลอดจนควรปรับปรุงกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศโดยเน้นกลไกที่สร้างสรรค์และเป็นธรรมทั้งนี้กลไกดังกล่าวอาจอยู่ในรูปของคณะทำงานหรือใช้กลไกเดิมที่มีอยู่แล้วทางานทั้งในรูปของคณะกรรมการและองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบูรณาการในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคเพื่อให้ประเทศในภูมิภาคได้รับประโยชน์จากความร่วมมืออย่างเป็นธรรมและเป็นการสนับสนุนซึ่งกันและกันทั้งนี้การปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ ๓ ประการที่เป็นเงื่อนไขจำเป็นคือ (๑) การกำหนดมาตรการรองรับผลกระทบในทางลบจากนโยบายทางการค้าการลงทุนต่อกลุ่มต่างๆในสังคมอีกด้วยเพื่อป้องกันปัญหาความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นจากนโยบายการค้าการลงทุนเสรีและความร่วมมือระหว่างประเทศ (๒) การปรับกลไกภายในประเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและการค้าการลงทุนระหว่างประเทศอย่างมีบูรณาการบนพื้นฐานของการสร้างความเข้าใจร่วมกันของหน่วยงานไทยถึงเป้าหมายและการกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศ และ (๓) การพัฒนาทรัพยากรบุคคลของไทยให้มีความเป็นสากลมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งทั้งด้านความสามารถทางภาษาการเสริมสร้างศักยภาพและมีทัศนคติที่เปิดกว้างและมองไปในอนาคตสอดคล้องกับเป้าหมายความเป็นพลเมืองไทยพลเมืองอาเซียนและพลเมืองโลกโดยประเทศไทยมีบทบาทนาในเวทีนานาชาติตามที่กำหนดภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศไทยที่เป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของแนวระะเบียงเศรษฐกิจต่างๆให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย

๑.๒ เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศและยกระดับให้ประเทศเป็นฐานการผลิตและการลงทุนที่มีศักยภาพและโดดเด่น

๑.๓ เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆรวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ
ตัวชี้วัด ๑ ความสำเร็จของไทยในการผลักดันให้เกิดโครงข่ายความเชื่อมโยงทางด้านโลจิสติกส์ที่ครอบคลุมทางบกทางรางทางน้ำทางอากาศภายในภูมิภาคเพื่ออำนวยความสะดวกระยะเวลาและต้นทุนในการขนส่ง

ตัวชี้วัด ๒ ความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้ความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (Cross Border Transport Agreement: CBTA) ณ ด้านชายแดนระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒.๒ ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๑ ดัชนีย่อยความสามารถในการบริหารจัดการ ณ พรมแดนของประเทศไทยในดัชนีการอำนวยความสะดวกทางการค้า (Enabling Trade Index)

ตัวชี้วัด ๒ มูลค่าสินค้าขึ้นกลางที่ผ่านด่านชายแดนระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัด ๓ มูลค่าการค้าการลงทุนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

ตัวชี้วัด ๔ มูลค่าการบริการของผู้ประกอบการไทยในประเทศในภูมิภาค

๒.๓ ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาคอาเซียนและเอเชียรวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียนเอเชียตะวันออกและเอเชียใต้

ตัวชี้วัด ๑ ปริมาณการขนส่งสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๒ มูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

ตัวชี้วัด ๓ มูลค่าการลงทุนของผู้ประกอบการไทยในประเทศในภูมิภาค

ตัวชี้วัด ๔ กฎหมายและระเบียบต่างๆได้รับการปรับปรุงให้เอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางการผลิตการลงทุนและบริการ

๒.๔ ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในทุกระดับ

ตัวชี้วัด ๑ มูลค่าการให้ความช่วยเหลือของไทยในอนุภูมิภาคและภูมิภาค

ตัวชี้วัด ๒ ความสำเร็จของโครงการพัฒนาร่วมกันระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

ตัวชี้วัด ๓ ความก้าวหน้าในการดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงานGMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และJDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ทั้งนี้จะต้องมีการกำหนดกรอบเวลาร่วมกันให้ชัดเจนในการที่จะมีกฎระเบียบมารองรับเพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากการเป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงในภูมิภาครวมทั้งช่วยกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นจากการเชื่อมต่อเป็นแนวระเบียงเศรษฐกิจจากภายนอกสู่พื้นที่การพัฒนาภายในประเทศไทย

๓.๒ พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจบริการและการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาคทั้งการให้บริการทางการศึกษาบริการด้านการเงินบริการด้านสุขภาพบริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชียโดยอาศัยจุดเด่นด้านภูมิศาสตร์ที่ตั้งของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางของความร่วมมือและการเชื่อมต่อห่วงโซ่มูลค่าร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาคอาเซียน (ไทยบวกหนึ่ง) โดย

๓.๓ การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทยเพื่อสร้างผลตอบแทนจากเงินทุนและองค์ความรู้และเทคโนโลยีในสาขาการผลิตและบริการที่ไทยมีขีดความสามารถโดดเด่นและสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นชาติการค้าซึ่งเป็นการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกที่จะใช้ประโยชน์จากเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายหลังปี ๒๕๕๘ ที่ทำให้อาเซียนกลายเป็นแหล่งผลิตและตลาดเดียวกัน รวมทั้งการใช้ประโยชน์ข้อตกลง RCEP ในอนาคตที่เปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกเป็นฐานใหม่ในการลงทุนและการส่งออกของไทย การสนับสนุนให้ผู้ประกอบการไทยมีขีดความสามารถในการผลิตได้และค้าขายเป็นการพัฒนาความเป็นสากลของบุคลากรไทย การสร้างนักการค้าอัจฉริยะสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการบริหารจัดการการค้าในภูมิภาค (Smart Traders) และการส่งเสริมการค้าที่ขับเคลื่อนหรือนำโดยความต้องการในตลาดโดย

๓.๔ เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน เพื่อสร้างความไว้วางใจเชื่อใจส่งผลให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน โดยการผลักดันการให้ความช่วยเหลือทั้งด้านการเงินเทคนิคและวิชาการแก่ประเทศเพื่อนบ้านและการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจโดยกำหนดรูปแบบความร่วมมือในตลาดเป้าหมายแต่ละประเภทโดยจะต้องคำนึงถึงความสำคัญทางการค้าต่อประเทศไทยและระดับการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการทางเศรษฐกิจของตลาดนั้นๆ

๓.๕ การสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาคภูมิภาคและนานาชาติในระดับทวิภาคีพหุภาคีและต่อยอดความร่วมมือกับประเทศยุทธศาสตร์/มีศักยภาพและประเทศในอนุภูมิภาคเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในอนุภูมิภาคภูมิภาคและในระดับโลกและความเจริญก้าวหน้าและลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืนร่วมกันในทุกมิติโดย

๓.๖ บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศให้มีลักษณะเป็นทีมไทยแลนด์ เพื่อให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านต่างๆ มีลักษณะที่สอดคล้องและส่งเสริมกันและกัน อันจะส่งผลให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศรวมทั้งเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศและให้ความรู้ความเข้าใจด้านการต่างประเทศตลอดจนผลประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาประเทศต่อภาคส่วนต่างๆ และสาธารณชนชาวไทย รวมทั้งดำเนินการเชิงรุกในการสร้างความเข้าใจความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีและศักยภาพทางเศรษฐกิจและด้านอื่นๆ ของประเทศไทย

๓.๗ การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศระหว่างภูมิภาคโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์เพื่อเป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลกเพื่อรักษาสมดุลในปฏิสัมพันธ์ระหว่างไทยและมหาอำนาจต่างๆ ทั้งในระดับโลกและภูมิภาคและประโยชน์อื่นๆ ของประเทศทั้งในด้านการค้าความมั่นคงของอาหารและพลังงานโอกาสทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ไทยโอกาสในการเข้าถึงตลาดเงินและตลาดทุนที่ทันสมัยและเป็นทางเลือกของประเทศการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในกรอบนานาชาติและการรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงของไทยและภูมิภาคโดยรวมโดย

๓.๘ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชนทั้งความมั่นคงด้านพลังงานด้านอาหารด้านสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการภัยพิบัติในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการป้องกันภัยในทุกรูปแบบอาทิภัยจากการก่อการร้ายภัยในโลกไซเบอร์ เป็นต้น

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑) ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรม และแปรรูป

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
- กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
- กลยุทธ์ที่ ๔ ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
- กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงานทดแทน
- กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง
- กลยุทธ์ที่ ๘ ส่งเสริมกระบวนการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- กลยุทธ์ที่ ๙ สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
- กลยุทธ์ที่ ๑๐ ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตร

๒) ประเด็นยุทธศาสตร์การยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๕ สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๖ พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้
ยั่งยืน
- กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่

๓) ประเด็นยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และการค้าชายแดน

- กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการค้าชายแดน และการลงทุนในประเทศ
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ที่จำเป็น

๑.๓.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

๑) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านเศรษฐกิจ

"เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬา และผู้นำด้านการผลิตสินค้าเกษตร
ปลอดภัย "

เป้าประสงค์

- ๑. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬา
- ๒. ผู้นำด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

- ๑. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
- ๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา

๓. จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา (คน)
๔. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเครือข่ายการท่องเที่ยว
๕. จำนวนประชาชนที่มารับบริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยว (คน)
๖. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
๗. ผลผลิตอ้อยโรงงานเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น (ตัน/ไร่)
๘. จำนวนแปลงที่ได้รับมาตรฐาน GAP (แปลง)
๙. จำนวนพื้นที่ผ่านการรับรองมาตรฐานอินทรีย์ (ไร่)
๑๐. มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
๑๑. จำนวนวิสาหกิจชุมชนที่ผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด (แห่ง)
๑๒. จำนวนเกษตรกรได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบการจัดการคุณภาพสินค้า (ราย)
๑๓. ร้อยละของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นของจังหวัดบุรีรัมย์ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๑๔. จำนวนแหล่งน้ำ/พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น (แห่ง)
๑๕. จำนวนที่เพิ่มขึ้นจากการขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๑๖. เพิ่มพื้นที่ปลูกยางพารา (ไร่)
๑๗. จำนวนแรงงานได้รับการพัฒนาฝีมือให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ
๑๘. จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
๑๙. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพการผลิตของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
๖. พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว
๗. พัฒนาและส่งเสริมกีฬาสนับสนุนการท่องเที่ยว
๘. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน
๙. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
๑๐. ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตร
๑๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน
๑๒. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
๑๓. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
๑๔. พัฒนาองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง
๑๕. พัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร
๑๖. ส่งเสริมการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม
๑๗. การบริหารจัดการทางการเกษตร (Zoning การเกษตร)

๑๘. การเพิ่มขีดความสามารถเกษตรกร
๑๙. การจัดการฐานข้อมูล (ของดี ของเด่น ของดัง)
- ๒๐ การจัดการมาตรฐานสินค้าและบริการ

๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

"คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี ร่มเย็น เป็นสุข ในปี ๒๕๖๐ "

เป้าประสงค์

๑. คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๒. ชุมชนเข้มแข็งตามวิถีพอเพียง
๓. สังคมร่มเย็นภายใต้การบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล (PMQA) รักษาอัตลักษณ์ (วัฒนธรรม)

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจน ที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.
๒. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการสำรวจและผ่านเกณฑ์เป็นครัวเรือนอบอุ่น
๓. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
๔. ร้อยละของการส่งเสริมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงในหน่วยงานต่างๆ
๕. จำนวนประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตลอดจนการพัฒนาด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
๖. ร้อยละของราษฎรได้รับการฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่โรงงานอุตสาหกรรมและสามารถทำให้เกิดการจ้างงาน
๗. ระดับความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
๘. ร้อยละของสถานศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ QA
๙. ร้อยละของการเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
๑๐. ผู้ว่างงาน ผู้ถูกเลิกจ้าง นักเรียน นักศึกษาได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่สถานประกอบการและมีอาชีพสร้างรายได้ (ราย)
๑๑. ส่งเสริมและสร้างแนวทางพัฒนาอาชีพให้เหมาะสมตามศักยภาพของพื้นที่เพื่อเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย
๑๒. ร้อยละของอำเภอป้องกันควบคุมโรคเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
๑๓. ร้อยละของอำเภอสุขภาพดีวิถีไทย
๑๔. ร้อยละชุมชนที่พัฒนาตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง
๑๕. ร้อยละของการส่งเสริมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงในหน่วยงานต่างๆ
๑๖. ระดับความสำเร็จในการสร้างความเข้มแข็งด้านวัฒนธรรมแก่ชุมชน
๑๗. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
๑๘. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนนักศึกษา
๑๙. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้มารับบริการ
๒๐. ระดับความสำเร็จของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ
๒๑. ระดับความสำเร็จของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมติดตามตรวจสอบการปฏิบัติราชการ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนบุรีรัมย์ให้มีความมั่นคงเพิ่มขึ้น
๒. ส่งเสริมและพัฒนาครอบครัวให้มีความอบอุ่น
๓. สร้างและพัฒนาเครือข่ายชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งตามวิถีพอเพียง
๔. พัฒนาสังคมโดยใช้หลักธรรมาภิบาลเพื่อให้เกิดความสงบสุขและร่มเย็น

๓) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

"อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วม สู่สมดุลสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน "

เป้าประสงค์

๑. ทรัพยากรธรรมชาติเกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน
๒. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดดเด่นของประเทศ
๔. เกิดความหลากหลายทางชีวภาพ ในทุกพื้นที่
๕. การบริหารจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี มีคุณภาพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของเครือข่ายอาสาสมัครอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ
๓. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง
๔. ระดับความสำเร็จของการสร้างความสมดุลทางธรรมชาติที่ยั่งยืน
๕. ระดับความสำเร็จของการบังคับใช้กฎหมาย ข้อบัญญัติต่างๆ
๖. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบการจัดการขยะ
๗. ร้อยละของการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๘. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๙. ร้อยละของการมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๑๐. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมให้เกิดความหลากหลายทางชีวภาพ
๑๑. ระดับความสำเร็จในการอนุรักษ์และเสริมสร้างความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุ่มน้ำ และในผืนป่า
๑๒. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการจัดการ
๑๔. จำนวนแหล่งน้ำได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ
๑๕. จำนวนแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน
๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและจิตสำนึกที่ดี
๓. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๔. ส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพ
๕. การบริหารจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

๔) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ

“ประชาสังคมมีความมั่นคง และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน”

เป้าประสงค์

๑. สังคมปลอดภัยาสเหตุ
๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. การจัดการแผนความมั่นคง ภายใต้ความเข้มแข็งผสมกลมกลืนและความหลากหลายทางวัฒนธรรม
๔. การสร้างความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนในจังหวัด
๕. การบูรณาการจัดระเบียบสังคม
๖. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุทางถนน
๗. การป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
๘. การบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ภายใต้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ระดับความสำเร็จในการสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาพลังมวลชนอาสาชญาเสพติด
๒. ร้อยละของหมู่บ้านชายแดนเข้มแข็ง
๓. ร้อยละของการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดเพื่อคืนคนดีสู่สังคม
๔. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาจุดตรวจจุดสกัดกั้นยาเสพติด
๕. ร้อยละของเครือข่ายข่าวภาคประชาชนที่เพิ่มขึ้น
๖. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาสื่อและการประชาสัมพันธ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
๗. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานกองทุนแม่ของแผ่นดิน
๘. ร้อยละความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม
๙. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๐. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน
๑๑. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาเพื่อความมั่นคงตามแนวชายแดน
๑๒. ระดับความสำเร็จในการสนับสนุนส่งเสริมโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๑๓. ระดับความสำเร็จรักษาความมั่นคงภายในจังหวัด
๑๔. ร้อยละความสำเร็จในการพัฒนาระบบสมานฉันท์หมู่บ้าน
๑๕. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด
๑๖. ระดับความสำเร็จในการสร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย
๑๗. ระดับความสำเร็จในการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด
๑๘. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๑๙. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๒๐. ระดับความสำเร็จในการลดอุบัติเหตุบนท้องถนน
๒๑. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
๒๒. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
๒๓. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการที่มีคุณภาพภายใต้การบริหารจัดการที่ดี

กลยุทธ์

๑. สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาพลังมวลชนเอาชนะยาเสพติด
๒. จัดให้มีการป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน
๓. พัฒนาการประชาสัมพันธ์ให้สังคมปลอดยาเสพติด
๔. การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม
๕. พัฒนาระบบความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๖. พัฒนาระบบเครือข่ายภาคประชาชน
๗. พัฒนาความสัมพันธ์อันดีระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน
๘. พัฒนาเพื่อความมั่นคงตามแนวชายแดน
๙. สนับสนุนส่งเสริมโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๑๐. รักษาความมั่นคงภายในจังหวัด
๑๑. ส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด
๑๒. สร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย
๑๓. การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด
๑๔. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการลดอุบัติเหตุทางถนน
๑๕. ป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
๑๖. การส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๕) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ด้านการบริหารจัดการ

"การบริหารจัดการมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล บนพื้นฐานธรรมาภิบาล"

เป้าประสงค์

๑. คุณภาพของระบบวางแผน
๒. คุณภาพระบบข้อมูลและสารสนเทศ
๓. คุณภาพการประสานงานและการมีส่วนร่วม ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดผ่านสื่อต่างๆ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. มีแผนระยะยาว ๑๕ ปี
๒. มีการจัดกิจกรรมสัมมนาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาจังหวัด เพื่อทบทวนแผนยุทธศาสตร์และงบประมาณทุกปี
๓. มีแผนที่สำคัญจำเป็น ได้แก่ แผนหลัก แผนทรัพยากรมนุษย์ แผนยุทธศาสตร์ด้านการเงิน/การพึ่งพาตนเองด้านรายได้ และแผนพันธกิจ (แผน)
๔. มีการประเมินครึ่งแผนและเมื่อสิ้นสุดแผน ๑๑
๕. มีการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเพื่อประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด (ครึ่ง)
๖. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดและผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัด (ครึ่ง)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบแผนที่เชื่อมโยงจากแผนรายปีเป็นแผนระยะยาว ๑๕ ปี
๒. พัฒนาระบบประเมินผลและรายงานผล
๓. ปรับปรุงคุณภาพระบบงานและข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

**๑.๔.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี
เป้าประสงค์**

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิต ที่ดีมีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
๒. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๓. ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและบูรณาการการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมแบบองค์รวม
๒. สร้างค่านิยม จิตสำนึกและพัฒนาศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ของเด็ก เยาวชน และประชาชน
๓. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัว
๔. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส
๕. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด การทุจริตและคอร์รัปชัน
๖. สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้
๗. ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาวะที่ดีและมีพละกำลังที่สมบูรณ์
๘. ส่งเสริมการใช้ชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๙. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๐. เสริมสร้างความมั่นคงและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของคุณภาพการศึกษาของเยาวชน
๒. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่ประชาชน
๓. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจน ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์
จปฐ.
๔. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง
๕. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
๖. ร้อยละผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการสังคม
๗. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานด้านสวัสดิการสังคม
๘. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพตนเองตามเกณฑ์มาตรฐาน
๙. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพและการบริการด้านสาธารณสุข
๑๐. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามและแก้ไขปัญหาเสพติด ปัญหา
อาชญากรรม
๑๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชน
ภายในจังหวัด
๑๒. ระดับความสำเร็จของการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๑๓. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

๑.๔.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา เป้าประสงค์

๑. ยกระดับการพัฒนาการท่องเที่ยว
๒. ศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
๓. พัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวรวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน
๔. ความเป็นเลิศทางด้านการกีฬา

กลยุทธ์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว
๓. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรม
๔. พัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อการบริการและรองรับการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมและบูรณาการในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความ
สมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๖. ส่งเสริมและพัฒนาผลิต สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์
๗. ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้เป็นเลิศด้านการกีฬาสู่การพัฒนาอาชีพ

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด
๒. ร้อยละของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
๔. มีศูนย์ข้อมูลการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว
๕. จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน
๘. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๙. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง
๑๐. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมด้านกีฬาแก่เยาวชนและประชาชนทุกระดับ

๑.๔.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

๑. สังคมเกษตรและอุตสาหกรรมมีความมั่นคง

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์และอินทรีย์ชีวภาพในการเพิ่มมูลค่าสินค้า
เกษตรกรรม
๒. เพิ่มพูนทักษะการพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมในระดับครัวเรือนและชุมชน
๓. สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรกรรม
๔. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน

๕. พัฒนาระบบน้ำและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรม อุปโภคและบริโภค
๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรครบวงจร

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมและพัฒนาการทำเกษตรอินทรีย์และอินทรีย์ชีวภาพ
๒. ร้อยละของสินค้าเกษตรกรรมได้รับการพัฒนาและแปรรูปสินค้า
๓. ร้อยละของจำนวนสินค้าเกษตรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความปลอดภัยและมาตรฐาน
๔. จำนวนตลาดกลางสินค้าชุมชน
๕. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการเพิ่มพูนทักษะอาชีพด้านต่างๆ
๖. ร้อยละของเกษตรกรที่ปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน
๗. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนา

๑.๔.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร

เป้าประสงค์

๑. บุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูง
๒. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน
๓. องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากร ให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. สร้างความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อสังคม
๓. ออกแบบและพัฒนาระบบการบริหารงานแบบบูรณาการ
๔. ส่งเสริมให้องค์กรและบุคลากรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของการบริการที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ
๒. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๓. ร้อยละของงานบริการที่ได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ
๔. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านระดับของขีดสมรรถนะที่ส่วนราชการกำหนด
๕. ร้อยละของความครอบคลุม ถูกต้อง และทันสมัยของฐานข้อมูลที่สนับสนุนยุทธศาสตร์
๖. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะตามแผนพัฒนาบุคลากร
๗. ร้อยละของงานที่บริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลบึงเจริญ

๒.๑ วิสัยทัศน์

“บึงเจริญเมืองท่องเที่ยวที่น่าอยู่ คู่เกษตรอินทรีย์ สุขภาพดีถ้วนหน้า เศรษฐกิจก้าวไกล ใส่ใจสิ่งแวดล้อม เพียบพร้อมสาธารณูปโภค ประเพณีวัฒนธรรมหลากหลาย เครือข่ายชุมชนเข้มแข็ง มีมาตรฐานการศึกษา ชาวประชาามีสุข”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ๑) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๒) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร
- ๓) การพัฒนาด้านบ้านเมืองน่าอยู่และการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ๔) การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม
- ๕) การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
- ๖) การพัฒนาการท่องเที่ยว

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑) เพื่อก่อสร้างและซ่อมแซมบำรุง รักษาโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะให้มีมาตรฐานและสะดวกรวดเร็วขึ้น
- ๒) เพื่อสนับสนุน ส่งเสริมพัฒนาอาชีพสร้างงาน สร้างรายได้ ประชาชนยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถและทักษะในการพัฒนาฝีมือในการผลิตเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายการตลาดไปสู่ตลาดกลาง ซึ่งเป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าเกษตร และยุทธศาสตร์สร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจน
- ๓) เพื่อเสริมสร้างทักษะของคนภายในชุมชนทั้งทางด้านจิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านสวัสดิการสังคม ด้านการศึกษา ให้มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้
- ๔) เพื่อพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอันพึงปรารถนาร่วมกันไม่ให้มีปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- ๕) เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ
- ๖) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดมาตรฐานและเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนการก่อสร้างปรับปรุง บำรุงถนน ทางระบายน้ำ การขยายเขตไฟฟ้า ไฟฟ้าสาธารณะ การขยายเขตประปา การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค
- ๒) จำนวนประชาชนที่มีทักษะในการผลิตพืชผลเกษตรอินทรีย์ ทักษะในการสร้างอาชีพและกลุ่มอาชีพ สถานประกอบการเพิ่มขึ้น การจัดตั้งกลุ่ม การท่องเที่ยวของประชาชนในพื้นที่
- ๓) จำนวนประชาชนที่ได้รับการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม การศึกษา มีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตดี ได้รับการด้านสุขภาพ สวัสดิการสังคมและการบริการสาธารณะต่างๆ
- ๔) จำนวนของการจัดกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์สูงสุด ปริมาณขยะมูลฝอยลดลง
- ๕) ร้อยละของการบริการที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาในการให้บริการ
- ๖) ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยว

๒.๕ คำเป้าหมาย

- ๒.๕.๑ ก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะให้ความสะดวกรวดเร็วขึ้น โดยเน้นการมีมาตรฐานและเกิดความยุติธรรม
- ๒.๕.๒ สนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชนท้องถิ่นโดยเฉพาะผลิตผลทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถและทักษะ

ในการพัฒนาฝีมือในการผลิตเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายการตลาดไปสู่ตลาดกลาง ซึ่งเป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ และการแปรรูปสินค้าเกษตร และยุทธศาสตร์สร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจนของจังหวัดบุรีรัมย์

๒.๕.๓ เสริมสร้างทักษะของคนภายในชุมชนทั้งทางด้านจิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ อนามัย ด้านสวัสดิการและสังคม ด้านการกีฬา ให้มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้

๒.๕.๔ พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอันพึงปรารถนาร่วมกันไม่ให้มีปัญหภาพในชุมชนซึ่งเป็นไปตามแนวทางยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด

๒.๕.๕ สนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐและให้บรรจุแนวทางการดำเนินงานของจังหวัดบุรีรัมย์ ตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๕.๖ ส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยว ทั้งด้านสินค้า บริการและเส้นทางท่องเที่ยว

๒.๖ กลยุทธ์

๒.๖.๑ โครงสร้างพื้นฐาน

- ๑) ก่อสร้างและปรับปรุง ซ่อมแซมถนน สะพาน ระบบระบายน้ำให้เป็นไปด้วยความสะดวก
- ๒) ขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้าแรงต่ำ ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
- ๓) ก่อสร้างและขยายเขตจำหน่ายน้ำประปาส่วนภูมิภาคและประปาหมู่บ้าน

๒.๖.๒ เศรษฐกิจและการเกษตร

- ๑) ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์
- ๒) ส่งเสริมและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ
- ๓) ส่งเสริมการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก
- ๔) ส่งเสริมพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตร

๒.๖.๓ บ้านเมืองน่าอยู่และการพัฒนาคุณภาพชีวิต

- ๑) การพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
- ๒) การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา สุขภาพและอนามัย สวัสดิการสังคม กีฬาและการนันทนาการ การบริการสาธารณะ การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและอาชญากรรม

๒.๖.๔ สิ่งแวดล้อม

- ๑) ส่งเสริมการรณรงค์และสร้างจิตสำนึกในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒) สร้างจิตสำนึกและความตระหนักของผู้ประกอบการและผู้บริโภค
- ๓) ส่งเสริมการบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย

๒.๖.๕ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- ๑) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วนในการพัฒนาทางการเมืองและสังคม
- ๒) ส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการพัฒนา
- ๓) ส่งเสริมการป้องกันการทุจริตภายในองค์กร
- ๔) ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการของเทศบาลให้กับประชาชน

๒.๖.๖ การพัฒนาการท่องเที่ยว

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว
- ๒) พัฒนาสินค้าและการบริการการท่องเที่ยว

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

เทศบาลตำบลบึงเจริญ มีจุดเด่นและจุดแข็ง ดังนี้

๒.๗.๑ พัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความปลอดภัย โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อความสะดวก รวดเร็ว และรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

๒.๗.๒ มีการเกษตรที่เป็นฐานหลักเนื่องจากสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การทำเกษตรและโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กเป็นฐานรอง

๒.๗.๓ พัฒนาระบบการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสำคัญทางศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และการกีฬา การสาธารณสุขและสวัสดิการของชุมชนให้เข้มแข็ง

๒.๗.๔ มีการกำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างมีระบบและมีความยั่งยืน

๒.๗.๕ เทศบาลมีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๗.๖ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ ทต.บึงเจริญ	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดบุรีรัมย์	ยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัด	ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒	ยุทธศาสตร์ แผนชาติ ๒๐ ปี
๑. โครงสร้างพื้นฐาน	การพัฒนาการ ท่องเที่ยวและกีฬา	การยกระดับ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ ใหม่	การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและระบบ โลจิสติกส์	การสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน
๒. เศรษฐกิจและ การเกษตร	การพัฒนา เกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม	การพัฒนาขีด ความสามารถในการ แข่งขันเกษตร อุตสาหกรรมและแปรรูป	การสร้างความเข้มแข็ง ทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่าง ยั่งยืน	การสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน
๓. บ้านเมืองน่าอยู่ และการพัฒนา คุณภาพชีวิต	เมืองน่าอยู่และ คุณภาพชีวิตที่ดี	การพัฒนาขีด ความสามารถในการ แข่งขันเกษตร อุตสาหกรรมและ แปรรูป	การสร้างความเป็น ธรรมและลดความ เหลื่อมล้ำทางสังคม	- การพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพ คน - การสร้างโอกาส ความเสมอภาคและ เท่าเทียมกันทาง สังคม
๔. สิ่งแวดล้อม	การพัฒนาการ ท่องเที่ยวและกีฬา	การยกระดับ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ ใหม่	การเติบโตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมเพื่อการ พัฒนาอย่างยั่งยืน	การสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่ เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม
๕. การบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	การพัฒนาขีด สมรรถนะองค์กร	การพัฒนาขีด ความสามารถในการ แข่งขันเกษตร อุตสาหกรรมและ แปรรูป	การบริหารจัดการใน ภาครัฐการป้องกันการ ทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลใน สังคมไทย	การปรับสมดุลและ การพัฒนาระบบการ บริหารจัดการ ภาครัฐ
๖. การท่องเที่ยว	การพัฒนาการ ท่องเที่ยวและกีฬา	การยกระดับ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ ใหม่	การสร้างความเข้มแข็ง ทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่าง ยั่งยืน	การสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สรุปสถานการณ์การพัฒนาของเทศบาลตำบลบึงเจริญ ได้ทำการวิเคราะห์ศักยภาพ เพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของเทศบาลตำบลบึงเจริญ โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis ได้แก่ การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค มีรายละเอียดดังนี้

๑. จุดแข็ง (S:Strensth)

- ประชาชนมีคุณภาพและมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานและคุณภาพ
- ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วนสมบูรณ์มีเส้นทางสัญจรเป็นไปด้วยความสะดวกสะอาด
- มีโรงเรียนประถมศึกษา ๔ แห่งและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑ แห่ง สามารถรองรับการเรียนของเด็กของเด็กนักเรียนได้เพียงพอ
- ผู้นำชุมชนสมานสามัคคีไม่มีปัญหาในด้านการร่วมมือกันในการปกครองและผู้บริหารการพัฒนา
- มีเทศบาลที่มีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะและแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีการประสานร่วมมือกันระหว่างเทศบาลกับส่วนราชการอื่นในพื้นที่
- มีเส้นทางการคมนาคมในเขตเทศบาลที่สะดวกทุกสาย
- มีพื้นที่สาธารณะที่สามารถดำเนินการจัดทำสวนสาธารณะและนันทนาการได้
- มีกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ธนาคารข้าว ร้านค้าชุมชน ที่เอื้อประโยชน์ให้กับคนในชุมชน
- เป็นแหล่งวัตถุดิบที่ใช้สำหรับผลิตปุ๋ยชีวภาพ
- มีแหล่งน้ำสาธารณะที่เพียงพอต่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
- เทศบาลตำบลบึงเจริญ มีลำห้วยเมฆาและลำห้วยตาเขียว ไหลผ่านตลอดทั้งปี
- เทศบาลตำบลบึงเจริญ มีเขื่อนเมฆาและเขื่อนตาเขียวเพื่อเก็บกักน้ำอุปโภคและการเกษตร

๒. จุดอ่อน (W : Weakness)

- เป็นชุมชนดั้งเดิมมีบ้านเรือนของประชาชนปลูกสร้างอยู่อย่างหนาแน่น
- ขาดระบบการวางผังที่ได้มาตรฐาน
- เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมไม่ศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น
- เด็กและเยาวชนที่บางส่วนมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเสพยาเสพติด

- ปัญหาหนี้สิน และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ประชาชนยังขาดความเอาใจใส่ดูแลสุขภาพของตน
- ชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่ไม่ทั่วถึง
- ประชาชนยังมีค่านิยมใช้สารเคมีในการเพิ่มผลผลิตการเกษตร
- การปศุสัตว์ของประชาชนขาดการจัดระบบการจัดการที่ดี
- ประชาชนมีความยากจน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและ การรับจ้างเป็นส่วนใหญ่
- เทศบาลตำบลบึงเจริญ มีพื้นที่อาณาเขตกว้างใหญ่ติดกับประเทศกัมพูชา ประชาธิปไตยเป็นเหตุทำให้ไม่มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน

๓. โอกาส (O : Opportunity)

- จังหวัดบุรีรัมย์สามารถสนับสนุนงบประมาณให้ ทต.บึงเจริญ ที่มีแผนงานโครงการตาม แนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
- มีเส้นทางคมนาคมสายหลักเชื่อมไปสู่จังหวัดต่างๆ จำนวน ๑ สาย สามารถรองรับการ ขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ
- ทต.บึงเจริญ สามารถพัฒนาการจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้นได้เกินกว่าประมาณการปีละ ประมาณร้อยละ ๒๕
- ทต.บึงเจริญ มีความเหมาะสมในการลงทุนด้านการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร
- ทต.บึงเจริญ มีเขื่อนเมฆา เขื่อนห้วยตาเขียว ที่สาธารณะ พิศิธภักดีโบราณวัดถุยุค ก่อนประวัติศาสตร์และฝั้ร่องยั้ง ที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้
- ทต.บึงเจริญ เหมาะสำหรับเป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนสินค้าประเภทต่าง ๆ

๔. ข้อจำกัด (T : Threat)

- ปัจจุบันเทศบาลตำบลบึงเจริญเป็นเทศบาลขนาดกลางมีงบประมาณจำกัดเมื่อเทียบกับ ภารกิจหน้าที่ต่างๆตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามกฎหมาย อื่น ตามภารกิจถ่ายโอนฯ ตามนโยบายท้องถิ่น นโยบายจังหวัดและนโยบายรัฐบาล
- งบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลาง ไม่เพียงพอในการบริหารงาน
- กฎหมายและระเบียบต่างๆในการปฏิบัติงานทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน
- การพัฒนาบางด้านต้องเป็นไปตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ ต้องอาศัยความเสียสละของชุมชนเท่านั้น ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากมาก

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑ ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้น

- ๑.๒ ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด
- ๑.๓ รางระบายน้ำยังไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน
- ๑.๔ น้ำประปาส่วนภูมิภาคยังไม่ครอบคลุมทุกหมู่บ้านเนื่องจากสภาพพื้นที่ห่างไกลจุดขยายเขตประปา

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร

- ๒.๑ ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็งและขาดแหล่งเงินลงทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ
- ๒.๒ ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ เนื่องจากต้องผ่านพ่อค้าแม่ค้าคนกลาง

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบ้านเมืองน่าอยู่และการพัฒนาคุณภาพชีวิต

- ๓.๑ การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน
- ๓.๒ เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ บุหรี่ เหล้า ยาเสพติด ท้องก่อนวัยอันสมควรและขาดคุณธรรมจริยธรรม
- ๓.๓ ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและการดูแลสุขภาพของตนเอง
- ๓.๔ การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้
- ๓.๕ ประชาชนขาดความเข้าใจในสิทธิสวัสดิการที่พึงได้รับ

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม

- ๔.๑ ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการขยะในชุมชน
- ๔.๒ ประชาชนขาดจิตสำนึกในการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- ๕.๑ ขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติงานตามตำแหน่ง
- ๕.๒ ขาดอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานที่ทันสมัย
- ๕.๓ ขาดการพัฒนาทางความคิดของบุคลากร
- ๕.๔ ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

- ๖.๑ ขาดงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลบึงเจริญ
- ๖.๒ สินค้าและบริการการท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐาน
- ๖.๓ ขาดการประชาสัมพันธ์เชิงรุก